

se așeze în Moldova¹. Toți băjenarii care veneau din satele de lângă Iambol și Aitos erau agricultori.

Ținând seama de marele număr de băjenari, la finele lunii aprilie, Kiselef a cerut Obșteștii Adunări a Divanului ca să ia grabnice măsuri pentru așezarea lor în țară de către autorități și de către stăpînii de moșii, dat fiind că aceasta va aduce « cel mai înființat folos pămîntului » proprietarilor și « numiților coloniști »². La 14 mai 1830, Divanul a luat o serie de măsuri³. În primul rînd s-a publicat « prin gazetă » că stăpînii de moșii care voiau să primească asemenea familii « spre lăcuință pă moșile dumnealor » să trimită oameni la cele trei vaduri de trecere — Brăila, Piua Petrii și Călărași —, care să-i ia pe băjenari și să-i aducă pe aceste moșii⁴. În același timp, ispravnicii județelor Slam Rîmnic, Brăila, Buzău, Ialomița și Ilfov (la care s-au adăugat apoi județele Saac, Prahova ș.a.), precum și ispravnicul străinilor, trebuiau să trimită la aceleași vaduri « cîte doi cinovnici »⁵. Trei oameni de încredere ai Divanului erau trimiși « la pomenitele trecători, cu leafă cuviincioasă de la Vistierie, să stea napristan acolo », înregistrîndu-i după îndrumările ce se dăduseră postelnicelului Manole. Spătăria trebuia să trimită și ea comisari la carantină pentru respectarea măsurilor sanitare și pentru înregistrarea băjenarilor. Îndată după sosire și trecerea prin carantină, trimișii Divanului urmau să lase pe oamenii boierilor să se înțeleagă cu noii veniți « prin bună învoire », după care « să sloboază fieșcăruia. . . suma trebuincioasă de familii », bineînțeles pe baza « asidosiei » de opt luni. În cazul înțelegerii se nota în catastih « că atîtea familii s-au dat în primirea cutăruia cinovnic al cutăruia boier ca să-i ducă la cutare moșie, în cutare județ ». În cazul cînd nu s-ar afla destui oameni ai stăpînilor de moșii « încît să cuprinză toată suma acelor coloniști, atunci cinovnicii ispravnicilor dă pămînteni și străini să ia pă cei rămași și să-i împartă prin orașe și sate și slobozii pă unde își vor alege însuși ei locuri dă lăcuință și va fi și cu voia acelor stăpîni dă moșii ».

În același timp, Divanul se adresa colonelului Kapelio, comandantul militar al Silistrei, aducîndu-i la cunoștință trecerea « coloniștilor » și rugîndu-l « să pue la cale îngrijirea ce se cuvine. . . »⁶. În sfîrșit, încă de la 14 mai, Divanul ceruse ispravnicatelor județene și celui al străinilor ca să îndemne pe locuitori să meargă la cele trei puncte de trecere pentru a vinde alimente « cu prețuri cuviincioase și potrivite cu starea acestor băjenari »⁷. Acest lucru se impunea cu atît mai mult cu cît numeroase familii trebuiau să stea la carantină 16 zile. Deși din unele plăși ale județelor, ca, de pildă, din plasa Negoiești (Ilfov), țărani plecaseră la Călărași cu 6 000 de ocale de mălai și făină, ei n-au

¹ *Ibidem*, p. 152.

² Arh. st. Buc., *Vistieria*, Delă pentru așezămîntul bulgarilor ce vin din Rumeli într-acest Prințipat, dos. 162/1830, f. 1. Vezi și Romanovski, *op. cit.*, p. 149.

³ Arh. st. Buc., dos. 162/1830, f. 2.

⁴ Adresa Divanului din 17 mai 1830 către redacția « Curierului Bucureștilui », precum și textul publicației prin care stăpînii de moșii erau invitați să trimită cinovnici la cele trei vaduri ca să se înțeleagă cu băjenarii « prin bună învoire și pă temeu asidosiei de opt luni », în dos. cit., f. 18—20. Invitații asemănătoare primiseră și de la ispravnicate (*ibidem*, f. 39—71).

⁵ La 15 mai se comunica ispravnicilor județelor amintite toate măsurile luate de Divan. (*ibidem*, f. 67—68). Asemenea porunci și instrucțiuni au primit apoi toate ispravnicatele (*ibidem*, f. 15—18).

⁶ Arh. st. Buc., dos. 162/1830, f. 21. Scrisoarea e datată 23 mai 1830.

⁷ Poruncile Divanului către ispravnicate (*ibidem*, f. 3—5, 22—26 și 72). Pentru porunca dată ispravnicatului străinilor, vezi Arh. st. Buc., *Adm. vechi*, dos. 4 673/1830, f. 7.